

Introduktion

Det er tidlig december i en galakse langt, langt væk. Efter en lang arbejdsdag ser du frem til en forfriskende drink i din foretrukne bar. Du går ind i den noget lurvede rumbar og finder vej til bardisken. Du kender bartenderen, en houndianer med klap for øjet, ret godt. "Kan du lave en dobbelt Yuppi-Ta til mig, Tom?" "Kommer straks," svarer han og griber et rent glas.

du slapper af på din yndlingsplads ved bardisken og lader blikket vandre gennem det svagt oplyste lokale. Som de fleste aftener kan man høre den smukke, firearmede Ganymeja synge fra scenen. Bordene er fyldt med det sædvanlige klientel, men også et par personer, som du aldrig har set her før.

En bleg dame med en smal hvid hat sidder i en alkove. Hun er fuldstændig opslugt af et terningspil. Mærkeligt nok ser det ud til, at hun spiller helt alene. En kanin i en spektakulær frakke står ved dartskenen. Med bemærkelsesværdig hastighed spidser han en håndfuld gulerødder til med sine store fortænder og kaster dem én efter én mod dartskenen – de rammer alle sammen plet, uden undtagelse. En pelset hvid kæmpe kommer hen til baren og taler til Tom på et sprog, du ikke forstår – en slags højlydt hyl, der minder lidt om et såret dyrs hyl. Bartenderen ser ud til at forstå ham. Han bøjer sig ned og trækker en rulle toiletpapir frem fra under disken. Synligt lettet går den behårede kæmpe gennem en svingdør bagerst i lokalet.

"En stjerneshake mere, tak," siger kunden til højre for dig, en mager fyr med et vejrbidt ansigt. Hvis du skulle gætte, ville du sige, at han er fra Jorden ligesom dig. Fyren virker glad for sit eget selskab og er ikke interesseret i at tale.

"Tom, tænd for tv'et", råber en temmelig slimet udseende möbian fra bagerst i baren. "Optakten burde være begyndt nu!".

u godeste, ja, løbet! Du havde helt glemt, at det starter i dag. Hele kosmos har ikke talt om andet i ugevis. IMB, den intergalaktiske maritime skyelse, arrangerer endnu en gang det 24 dage lange Le Monde-løb. Hvis du husker rigtigt, fejres der i år et stort jubilæum. I år vil ruten nemlig gå gennem store dele af rummet.

om trykker på fjernbetjeningen. På en skærm i hyvret dukker en kommentator op, som står på en stadig tom landingsbane og rapporterer begejstret. " ... en hidtil uset interesse for denne store bevidenhed, der forbindes mennesker fra mange forskellige planeter. Tilskuerspladserne på ruten – i hvert fald på de dele af ruten, der er offentligt kendt – har været udsolgt i månedsvis. Vi har hørt, at der nu handles billetter på det sorte marked til prisen af små planeter."

"Jeg forstår bare ikke den hype, der er omkring det her", siger du til Tom og tager en stor slurk af din Yupp-Ta. "Ja", svarer houndianeren, "du må indrømme, at præmien til vinderen er ret spektakulær i år. Tænk på, hvor vidunderligt det ville være! Fra nu af vil vinderen have ansvaret for den årlige julefejring for hele galaksen!"

"Men i sidste ende er det altid de samme, der vinder", mumler du og kigger over på din tavse sideemand, hvis blik er fastlåst på skærmen. Hans ansigt er helt ubevægeligt, det er umuligt at gætte hans tanker.

a skærmen interviewer kommentatoren nu grundlæggende af IMB, en blond kvinde og en bemærkelsesværdig høj mand. "Vi har hørt", siger kommentatoren, "at nogle dele af ruten er helt ukendte for løbsdeltagerne. Er det rigtigt, at ruten skal fastlægges undervejs i løbet? Er I sikre på, at det vil fungere?"

"Åh, det er jeg helt sikker på", svarer manden muntert. "I årenes har vi været imponerede over, hvor meget entusiasme og snilde løbsholdene bringer til vores opgaver. Selvfølgelig har vi et par helt særlige overraskelser planlagt til jubilæet – så ingen skal føle sig sikre på sejren!"

Kvinden nikker og tilføjer: "Det bliver bestemt ikke nogen barneleg. Men det korte af det lange er, at den bedste løbsdeltager vil finde den rette vej." Et øjeblik ser det ud, som om hun blinker konspiratorisk ind i kameraet, mens hun siger disse ord.

Kommentatoren taler nu om, hvor ihærdigt deltagerne har forberedt sig. Nogle har forladt deres hjemplaneter, sagt deres job op og sat deres sociale liv på standby. "Jamen, de er alle sammen lidt for optimistiske!" siger du lidt kækt. "Du har ret," svarer den magre mand ved siden af dig. Efter en kort pause tilføjer han: "Har du nogen planer for december?" Du ser overrasket på ham. "Nej, hvorfor det?" Den fremmede peger med sin stjerneshake mod skærmen. "På grund af løbet. Jeg kunne godt bruge en hjælpende hånd."

Du taber næsten din Yuppi-Ta i ren forbløffelse. "Deltager DU i det her?" Manden nikker kortfattet og propper en håndfuld cassio-peanuts i munden. Da han bemærker dit forbløffede udtryk, mumler han kun ét ord: "Jul!" Så ser han roligt på dig, som om det at deltage i det 24 dage lange Le Monde-løb er den mest naturlige ting i verden.

Du prøver forvirret at forstå, hvad der sker her. "Og du vil have mig til at ...?" stammer du. "Hvad ville mine pligter være?" Manden laver en vag bevægelse med hånden. "Hvad der nu kræves ... læse kort, udføre småreparationer, lave en sandwich, måske fortælle en vittighed i ny og næ, så jeg ikke falder i søvn ..." "Og hvad skal du så lave?" spørger du. "Jamen, jeg skal flyve rumskibet, hvad ellers?" svarer han, som om du er ekstremt tungnem. Så rækker han hånden frem mod dig. "Mit navn er Herr Brönn Zer Ferklausolinsky de Sneek," siger han, "men mine venner kalder mig Klaus!" "En fornøjelse at møde dig, Klaus," svarer du og giver ham overrasket hånden - hvilket han ser ud til at tage som en bekræftelse.

"Godt, så er det på plads," siger han og tømmer sit glas i én lang slurk. "Jeg er nødt til lige at slå en rumstreg, og så mødes vi udenfor ved rumskibet." Og så rejser han sig og forsvinder ud mod toiletterne. Du stirrer vantro efter ham..

om sætter endnu en Yappi-Ta på disken, denne gang i en take-away-flaske. "Den er på husets regning," siger han og tilføjer så som forklaring: "Klaus er en god fyr. Du bør sige ja til hans tilbud. Det handler trods alt om ..." "Ja, ja, om juleen, det ved jeg godt." Så træffer du en beslutning uden at vide præcis hvorfor. "Jamen, så siger vi det. Jeg er med!" Du tager din Yappi-Ta og glider ned fra barstolen. "Farvel Tom, vi ses i slutningen af december." Lad os tage til 24-dages løbet Le Monde!

Er du kar? Så læs videre på kalenderarket '1. december', og kom i gang med den første gåde.

1. December

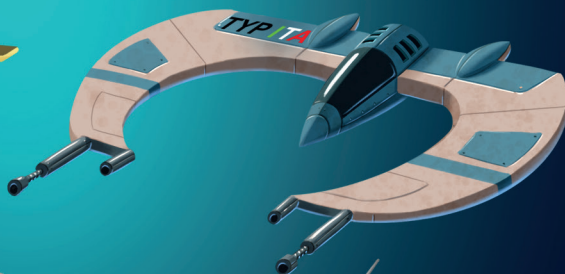
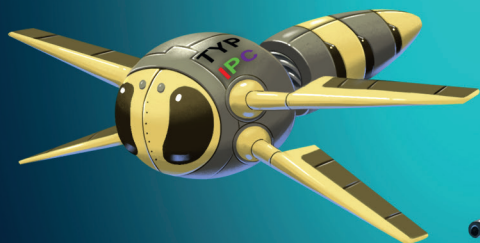
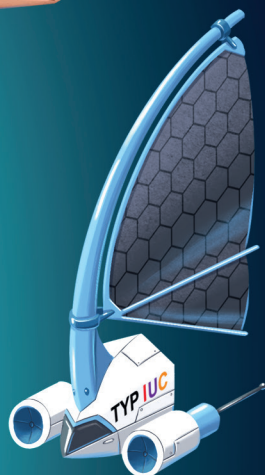
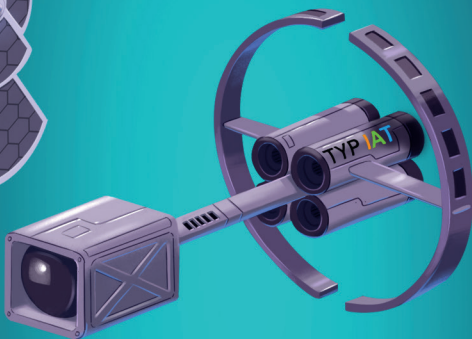
Da du træder ud af baren, bliver du næsten kørt over af en turbokane. Forskrækket træder du et skridt tilbage og ser den samme kanin i førersædet, som lige havde ødelagt dartsboksen i baren. Han drøner af sted med blafrende ører i vinden. "Gad vide, om han også deltager i løbet," mumler du for dig selv. "Selvfølgelig gør han det," siger nogen ved siden af dig. Det er den behårede hvide kæmpe fra baren, som tydeligvis også taler dit sprog. "Vi deltager allesammen," tilføjer han, "kaninen, mig og hende der!" Han peger med sin behårede pote over på den blege dame, som er ved at stige op i en slags futuristisk, hvid varmluftsballon. Det ranglede væsen klatrer op i sit fartøj, som ser ud, som om han selv har bygget det af reservedele, han har fundet derhjemme. Det ligner mest af alt en rusten kedel! "Forresten, jeg er Yeti," siger han med en venlig stemme. "Vi ses ved målstregen - hvis du altså når frem." Han træder på speederen, og hans dampdrevne kedel rasler i gang. Nu er du nysgerrig efter at se Klaus' fartøj. Du rynker panden og ser dig omkring på parkeringspladsen, hvor der er mange ventende fartøjer. Hvordan kan du vide, hvilket der er hans?

Du går tilbage til baren og råber i gangen foran toiletterne: "Klaus! Er du snart færdig?" "Jeg bliver her lidt endnu!" lyder svaret fra den lukkede dør. "Hvordan ser dit rumskib ud?" råber du igen. "Åh, det er en sjov historie," svarer han. "Indtil for en halv time siden havde jeg ikke noget rumskib. Men så kom der en forhandler af brugte rumskibe ind i baren. Han købte en stjerneshake til mig og tilbød mig et fartøj. Det sprang jeg selvfølgelig på med det samme - løbet er nært forestående. Jeg aner dog ikke, hvordan det ser ud, det blev solgt som beskrevet, var aftalen. Men det var sådan en god handel! Jeg skrev selvfølgelig ned, hvilket fartøj jeg købte. Oplysningerne står på forhandlerens visitkort, det burde stadig ligge på disken. Måske er det ikke helt læseligt, stjerneshaken var i vejen ... undskyld!" Du sukker og går tilbage til baren for at lede efter Klaus' noter.

Vend siden.

Nu skal du åbne låge 1!

Bag lågen finder du: 2 mysteriekort A1/A2, 1 mystisk genstand 'ølbrik'

2. December

fantastisk! Det er ikke så mærkeligt, at Klaus fik sit fartøj til en god pris - det har tydeligvis problemer!

Du tænker misundeligt på den strømlinede kane, som kaninen susede af sted på. Nå, men der er ingen grund til at dvæle ved det, det vil kun gøre tingene værre! Hvor er Klaus nu? Hvis han er meget længere om det, er de andre jo i mål, før din pilot overhovedet når at sætte sig bag rattet. Du vender tilbage til toiletterne, og denne gang banker du højt på døren. "Klaus!" råber du irriteret, "skynd dig!"

"Slap af," lyder det fra Klaus, "jeg spiste to skåle ærtesuppe tidligere, og det er i din egen interesse, at jeg afslutter tingene her i fred. Hvorfor starter du ikke motoren? Forhandleren sagde, at det alligevel tager lidt tid at varme den op. Og han var ikke helt sikker på, hvilken nøgle der var den rigtige, så han efterlod bare et par stykker i cockpittet. En af dem burde kunne bruges."

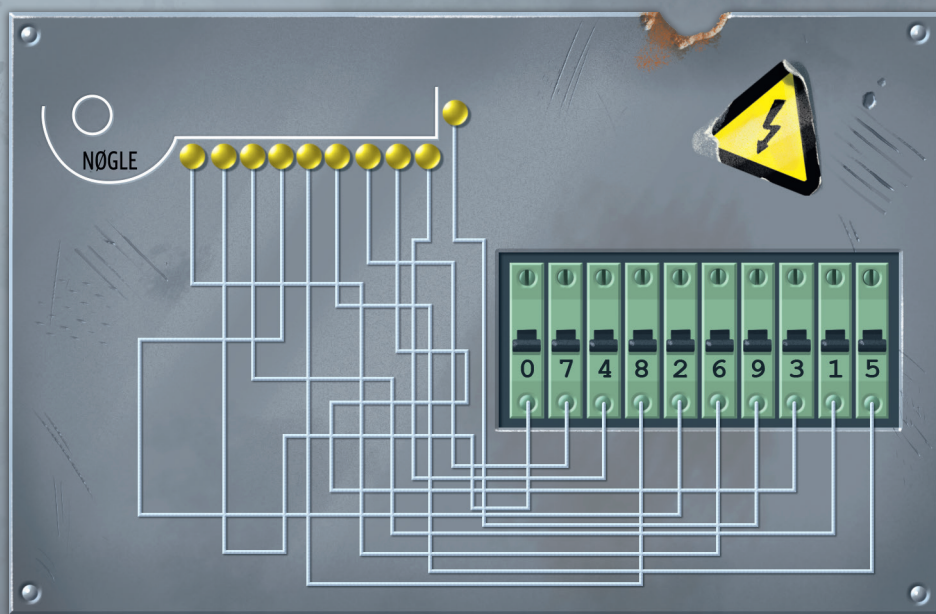
Du skal til at gå, da Klaus råber efter dig: "Forhandleren sagde, at han efterlod en seddel et sted. Det finder du sikkert ud af."

"Så siger vi det," tænker du og ryster på hovedet. Du går tilbage til rumskibet og sætter dig ind i cockpittet.

Vend siden
Åbn låge 2 nu!

Bag lågen finder du: 1 mysteriekort B1, 5 mystiske genstande 'nøgler'

3. December

Motoren har varmet op og raslet foruroligende i godt 15 minutter, da Klaus endelig kommer ud af baren! Han bærer på nogle store poser, som han rækker dig, så du kan lægge dem ind i rumskibet.

"Tom har lavet proviant til vores rejse. Det er pænt af ham, ikke?"

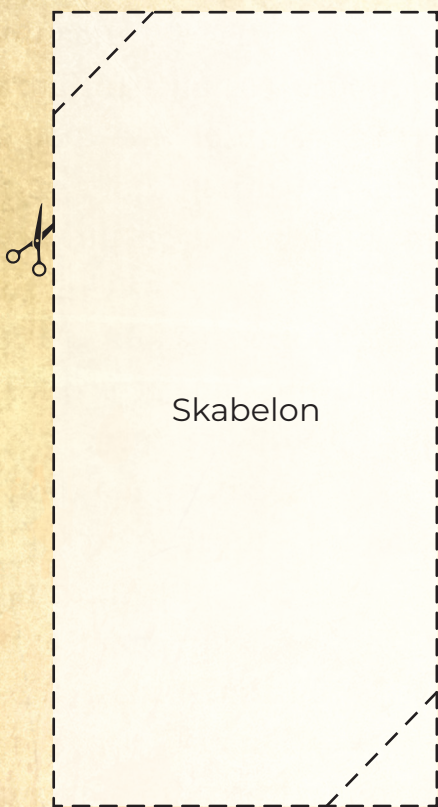
Klaus sætter sig til rette i førersædet og beder dig om at kravle ind i området bag førersædet. Det er relativt trangt og ser ud til at være maskinrum og opholdsrum i ét. Ikke ligefrem behageligt.

Klaus styrer rumskibet hen til startlinjen, og du kigger ham over skulderen gennem forruden. Som forventet er I så sent på den, at affyringsrampen allerede er næsten tom. De andre er fløjet af sted og forsvinder langsomt i det fjerne. På grund af den turbulens, som fartøjerne forårsager, har startflaget løsnet sig fra stangen og driver væk i vinden.

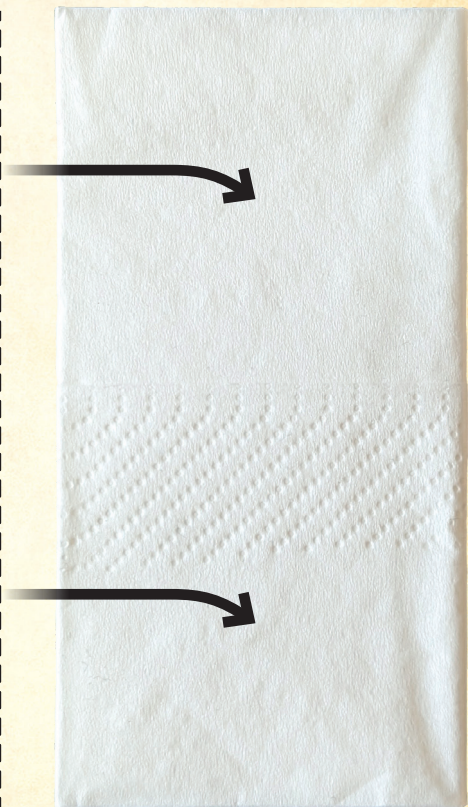
Vend siden. Åbn låge 3 nu!

Bag lågen finder du: 2 mysteriekort C1/C2, 1 mystisk genstand 'lommelørklæde'

Skabelon

4. December

Jeres rumskib rasler langsomt gennem rummet. I flyver så langsomt, at man ikke længere kan se feltet af rumskibe foran jer. Men Klaus lader sig ikke gå på af det. Han er i gang med at rode i Toms poser. "Snack?" spørger han og holder en frikadelle frem.

"Nej tak," svarer du, og efter en kort pause tilføjer du: "Klaus, er det virkelig det rigtige tidspunkt at spise på? Burde vi ikke prøve at indhente de andre så hurtigt som muligt?"

"Du er sjov," svarer Klaus og bider i frikadellen med velbehag. "Jeg ved ikke engang, hvilken retning vi skal flyve i! Før vi kan indhente nogen, er du nødt til at finde ud af ruten."

"MIG?" spørger du forbløffet. "Selvfølgelig," svarer Klaus og smasker. "Hvad tror du, jeg har hyret dig til? Løbsledelsen gav mig et par gamle stjernekort, da jeg tilmeldte mig. Tilsyneladende er mulige ruter markeret på dem. Tag et kig og se, om du kan finde noget brugbart."

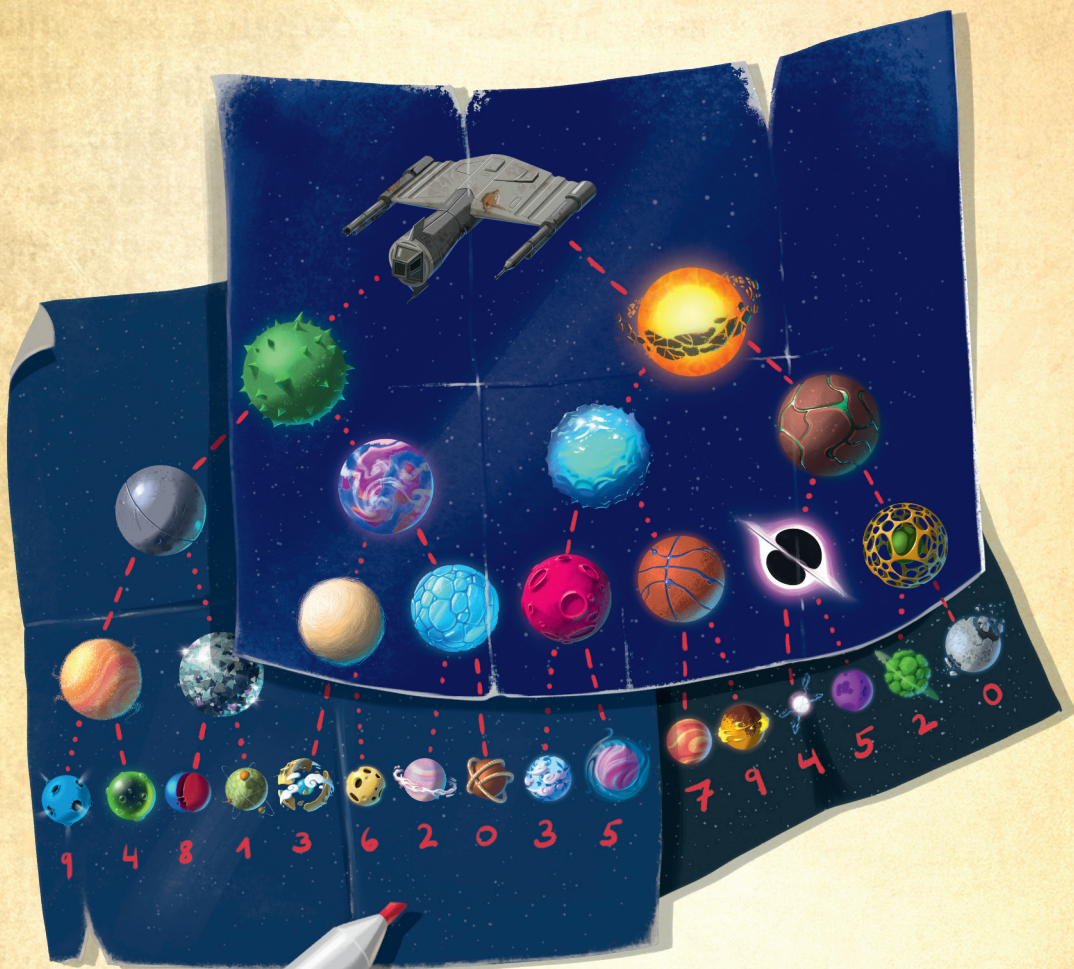
Du ser dig omkring i maskin-/opholds-/navigationsrummet på jagt efter de nævnte kort. Hvordan skal du vide, hvor I skal flyve hen? Hvilken rute skal I tage?

Du stopper op i din søgen. Stillede tv-reporteren ikke præcis dette spørgsmål under den indledende rapport? Og hvad svarede grundlæggeren af IMB? Jo, det er helt rigtigt. Det KORTE af det LANGE er, at den bedste løbsdeltager vil finde den rigtige vej. Var det et hint?

Vend siden. Åbn nu låge 4!

Bag lågen finder du: 1 mysteriekort D1

Det er bedst IKKE at rive kalenderarket ud, før du begynder at læse.
Alle, der læser dette, har en klar fordel.

5. December

kay, du har fundet den rigtige retning. Men det løser ikke problemet med, at de andre hold er langt, langt foran jer. Du spekulerer på, om der er en genvej, I kan bruge. Måske kan I spørge de lokale?

"Klaus," råber du til din pilot i cockpittet, som nu sidder og spiser Toms kartoffelsalat, "tag til planeten derovre. Jeg vil spørge beboerne, om de kender en genvej!"

Lidt senere lander I på en meget gold planet. Sand og klipper så langt øjet rækker. Pludselig får du øje på små grønne skikkelser, som vinker venligt til jer. Sjovt, tænker du ved dig selv, på Jorden taler folk altid om små grønne mænd i rummet. De ser faktisk ud til at eksistere her. Men vent, der er også gule ... og røde ... og lilla ... Wow, der er masser af dem. De strømmer mod rumskibet og laver mystiske lyde. Det er et sprog, du aldrig har hørt før.

"Denne planet hedder Murbelor," siger Klaus. "Taler du murmeloriansk? Nej, det gør jeg heller ikke! Hvis du vil tale med dem, må du lære deres sprog først!"

Vend siden. Åbn nu låge 5!

Bag lågen finder du: 1 mysteriekort E1

6. December

remmedsprog er vigtige! Marmelorianeren gav dig et virkelig nyttigt tip. Du kan forkorte ruten via planeten Amikeco. "Det er slikplaneten," siger Klaus glad, "det perfekte sted til en lille pause!"

Kort efter lander han rumskibet og springer ud. Du følger efter ham og kan næsten ikke tro dine egne øjne. ALT her er lavet af slik! Peberkageklipper, chokoladevandløb, slikkepindstræer – det hele er der. En sodavands-UFO brøler forbi for at høste brusende dråber fra luften. Sikke en sød idyl. Ikke overraskende begynder Klaus øjeblikkeligt at spise sig vej gennem underskoven.

"Klaus!" siger du lidt irriteret. "Det er meningen, at det skal være et hurtigt stop! Hvis vi bliver her for længe, har vi ikke opnået nogen fordel. Genvejen vil være spildt."

"Tag det roligt," siger Klaus, mens han stadig gumler. "Jeg skal bare have et lille skud energi, og så kan jeg fortsætte!"

"Hvor meget energi? Du har allerede proppet dig med en masse slik!"

"Ja, ja, men jeg har ikke fundet det rigtige endnu ... Sidste gang jeg var på Amikeco, spiste jeg nogle rigtig gode nødder – rene energibomber. Når jeg spiser dem, vil jeg være sprængfyldt med energi. Du vil næsten ikke kunne genkende mig. Kom nu, hjælp mig med at finde nødderne, så lover jeg, at vi kommer af sted!"

Glasurtallene har du fundet
så brug dem, hvis du kan.
Dæk nødderne på tabellen bundet,
guf til den søde tand.
Kagen må du have til gode,
dette giver dig kun en kode

Åbn nu låge 6!

Bag lågen finder du: 4 mysteriekort F1-F4

7. December

ndelig er Klaus tilbage i cockpittet og har styrepinden i hånden. Men han virker ikke så energisk, som han sagde, han ville være ... faktisk ser han ud til at være lidt søvnig efter sin slikrus på Amikeco.

"Sagde den murmelorian egentlig, hvor vi skulle tage hen efter Amikeco?" spørger han og gaber.

"Spørger du mig om det? Mener du det? Jeg troede, at DU havde ordnet det med ham!" udbryder du forbløffet. Du kan ikke tro det ... svæver I bare rundt og er faret vild i rummet igen?

"Ved du, hvad min kloge tante Galaktika fra den fjerntliggende stjerne Andromeda altid gør i den slags situationer?" spørger Klaus fra cockpittet.

"Nej, hvad?"

"Hun læser tarotkort!" svarer Klaus. "Tarotkort leder dig på rette vej, når du ikke ved, hvad du skal gøre." Og med disse ord peger han på en slidt æske på en af hylderne.

Du griber æsken og åbner den. "Kortene ser mystiske ud, Klaus." "Det gør de, det er Galaktikas personlige kort. Jeg har dem altid med mig, når jeg rejser, bare for at være på den sikre side," siger han uden at vende sig om. "Der skulle forresten være en vejledning med."

Stadig skeptisk trækker du en sammenkrøllet seddel ud af æsken og læser den.

"Kom nu i gang," siger Klaus. "I mellemtiden vil jeg tage en lille afslappende lur i hængekøjen, indtil du er færdig. Du skal ikke være bekymret. Jeg har tillid til dig! Giv det et skud! Men husk, at du også skal tro på det, ellers virker det ikke!"

Vend siden. Åbn nu låge 7!

Bag lågen finder du: 9 mysteriekort G1-G9

Læg dine tarotkort

Kan du se romertallene? Tag kortene med tallene III, V og VII, og placér dem med billedsiden opad foran dig fra venstre mod højre.

Læg nu VI på III, derefter IX på VI. Placér derefter I på V og derefter VIII på I. Placér til sidst II på VII og derefter IV på II. Tag en dyb indånding. Placér nu de tre stakke med billedsiden opad oven på hinanden, og vend hele stakken om. Dernæst skal du beslutte, om du vil dele stakken tre, fem eller syv gange.

Ved du ikke, hvordan du skal dele stakken? Det er meget let: Tag et vilkårligt antal kort fra toppen af stakken, og læg dem til side sammen uden at vende dem om. Placér derefter resten af stakken oven på de kort, du lige har lagt til side. Gentag denne proces tre, fem eller syv gange. Træk vejret. Mærk energien!

Når du er færdig, deler du kortene ud igen i tre stakke af tre, denne gang med billedsiden nedad(!). Del kortene ud i følgende mønster: Venstre, midten, højre - venstre, midten, højre - venstre, midten, højre. Afslør de tre stakke, og se på hver enkelt. Vælg den stak, der ikke indeholder kejseren eller kejserinden.

8. December

Man må give Klaus ret: Ideen med tarotkortene var ikke så dårlig. Den vej, de har vist dig, føles rigtig. Derudover rejser I nu endelig med en god hastighed. Faktisk ret hurtigt, og det ser ud til, at I flyver hurtigere for hvert sekund. "Hvad er det for en superfart, Klaus?" råber du.

"Det er ikke mig," råber han tilbage, og hans sædvanlige sindsro er forsvundet. "Jeg har mistet kontrollen! Der er noget, der trækker os ind!"

Og han har ret! Tiltrækningen bliver stærkere og stærkere, og så opdager du den planet, som tiltrækningen stammer fra. Er det ...? det ligner en ... "Åh nej! Det er Kubus, kubens planet", råber Klaus forfærdet. "Den er superstærk! Den absorberer alt, hvad der kommer ind i dens bane."

Klaus ser ud til at have ret. Bare en brøkdelen af et sekund senere sluger Kubus jer helt. Du er ved at være træt af det her. Den indbyggede kommunikationsenhed begynder at brumme, flimre og beskeder begynder at dukke op ...

Vend siden. Åbn nu låge 8!

Bagved finder du: 1 mysteriekort H1

Hej fremmede,
velkommen til, eller rettere i, planeten
Kubus. Hvis du lukker lågen bag dig,
befinder du dig inde i en kubus. Den
eneste måde at forlade denne planet på
er at løse kubens efter farve. For at gøre
det må du kun foretage to rotationer på
90° hver.

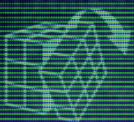
Tænk på alt, hvad der
roterer, når du roterer
en række eller kolonne
i kubus.

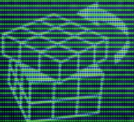
Mulige rotationer:

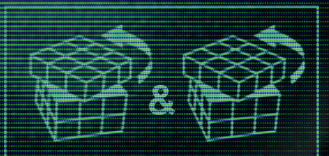
&

&

&

&

9. December

odt klaret! "Kuben er besejret," jubler du, mens Klaus selvsikkert styrer jeres rumskib ud af Kubus. Dette stop havde helt sikkert sine vanskelige øjeblikke, men det fik dig også til at føle dig virkelig nostalgisk ...

... Nostalgi, som du brat bliver revet ud af, da Klaus rykker styrepinden til venstre. Så til højre. Og så til venstre igen. Du bliver groft sagt kastet fra side til side. "Klaus, hvad i alverden laver du?"

"Jeg prøver undvige! Kig ud af forruden!"

Du kigger og forstår øjeblikkeligt årsagen til de hurtige flyvemanøvrer. En regn af meteoritter vælter ned over jer. Hjælp!

"Løbsledelsens idé om sikkerhed overlader en del til tilfældighederne", vrisser Klaus med sammenbidte tænder. "Jeg er IKKE begejstret for det her!"

"Du må hellere fortælle mig, hvordan vi kan komme ud herfra i live," svarer du med panik i stemmen. "Vi har brug for en nøddplan, Klaus!"

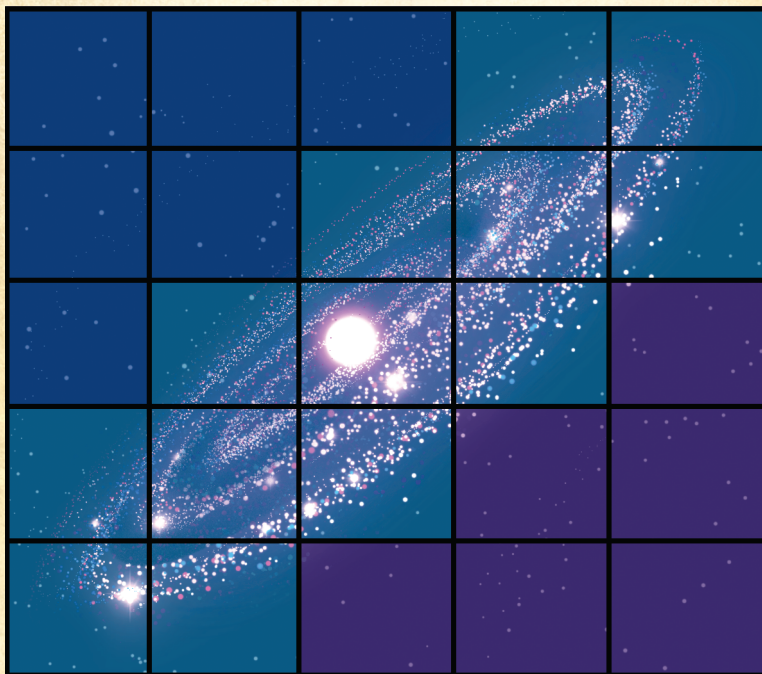
"Jeg har en," råber Klaus. "Vi er nødt til at koble os på overvågningssatellitterne! Hvis vi kender meteoritternes baner, kan vi planlægge en vej ud herfra. Indtil da finder jeg dækning." Med disse ord navigerer Klaus mesterligt fartøjet ind i slipstrømmen på en særlig stor meteorit.

"Vi burde være i sikkerhed her for nu, indtil vi kan beregne en flugtrute. I mellemtiden skal du notere meteoritternes positioner på dette kort. "Du burde kunne placere dem præcist ved hjælp af billederne fra de fire overvågningssatellitter."

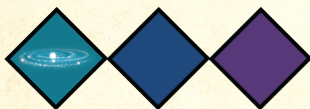
Vend siden. Åbn nu låge 9!

Bag lågen finder du: 6 mysteriekort i1-i6, 9 mystiske genstande 'meteoritter'

Kode:

10. December

Du godeste, det var tæt på. Folk kan have forskellige meninger om Klaus' evner i dette løb, men han kan i hvert fald flyve, det må man give ham. Den måde, han navigerede gennem meteorregnen på, var absolut i særklasse. Klaus synes selv at være af den opfattelse. "Nu fortjener jeg en pause!" beslutter han. "Jeg har brug for en kaffe og en Uranus Rex-bar. Jeg vil gerne lande først, ellers får jeg det ud over mig selv, ligesom jeg gjorde med kartoffelsalaten!"

"Det generede dig ikke så meget med de sidste tre Rex-barer," tænker du ved dig selv. Men du har ikke noget imod en pause efter dette halsbrækkende eventyr.

Klaus sætter kursen mod den nærmeste planet. Fra sidevinduet kan du se en stor forkromet kugle. Du kniber øjnene sammen i forvirring og spærrer dem derefter op. Du har aldrig set noget lignende! Hele planeten er spejlblank! ALT bliver reflekteret her! Så snart I lander, får du øjeblikkeligt lyst til at se nærmere på stedet, men Klaus stopper dig.

"Hov, vær forsigtig! Jeg har aldrig været her før. Folk er ikke altid lige venlige over for fremmede. Så før du går ud, skal du tage dette spejl. Det vil give dig mulighed for at undersøge planeten uden at skulle træde udenfor. Prøv bare forsigtigt at stikke hånden ind gennem lågen ... Man ved aldrig, om der gemmer sig en grim overraskelse i et hjørne, der er svært at se. Den slags er ikke uhørt herude i kosmos."

Åbn nu låge 10!

Bag lågen finder du: 1 mysteriekort J1, 1 mystisk genstand 'spejl'

11. December

fter lidt udforskning på spejlplaneten klatrer du tilbage i rumskibet. Klaus har spist den sidste Uranus Rex-bar og starter motoren. Eller rettere, han forsøger at starte motoren. Den giver bare et par ynkelige, hakkende lyde fra sig, og med en træt klynken dør den helt.

"Reparationer er dit job - gå ud og se, hvad der foregår!" forlanger Klaus og går i gang med at rode i Toms proviantpose igen. Hvis han fortsætter sådan, kan han inden længe ikke længere sidde bag rattet!

Du åbner panelet, hvor teknikken er skjult, og dine bange anelser bliver bekræftet: Motorskade! Den er helt ødelagt, det kan du se med det samme. Det er mystisk! Selv om rumskibet er ret gammelt, virker det mærkeligt, at motoren skulle give op så pludseligt. Det virker næsten, som om nogen har pillet ved den. Vent ... er det ikke et fodaftryk på den støvede jord? Har nogen været herinde?

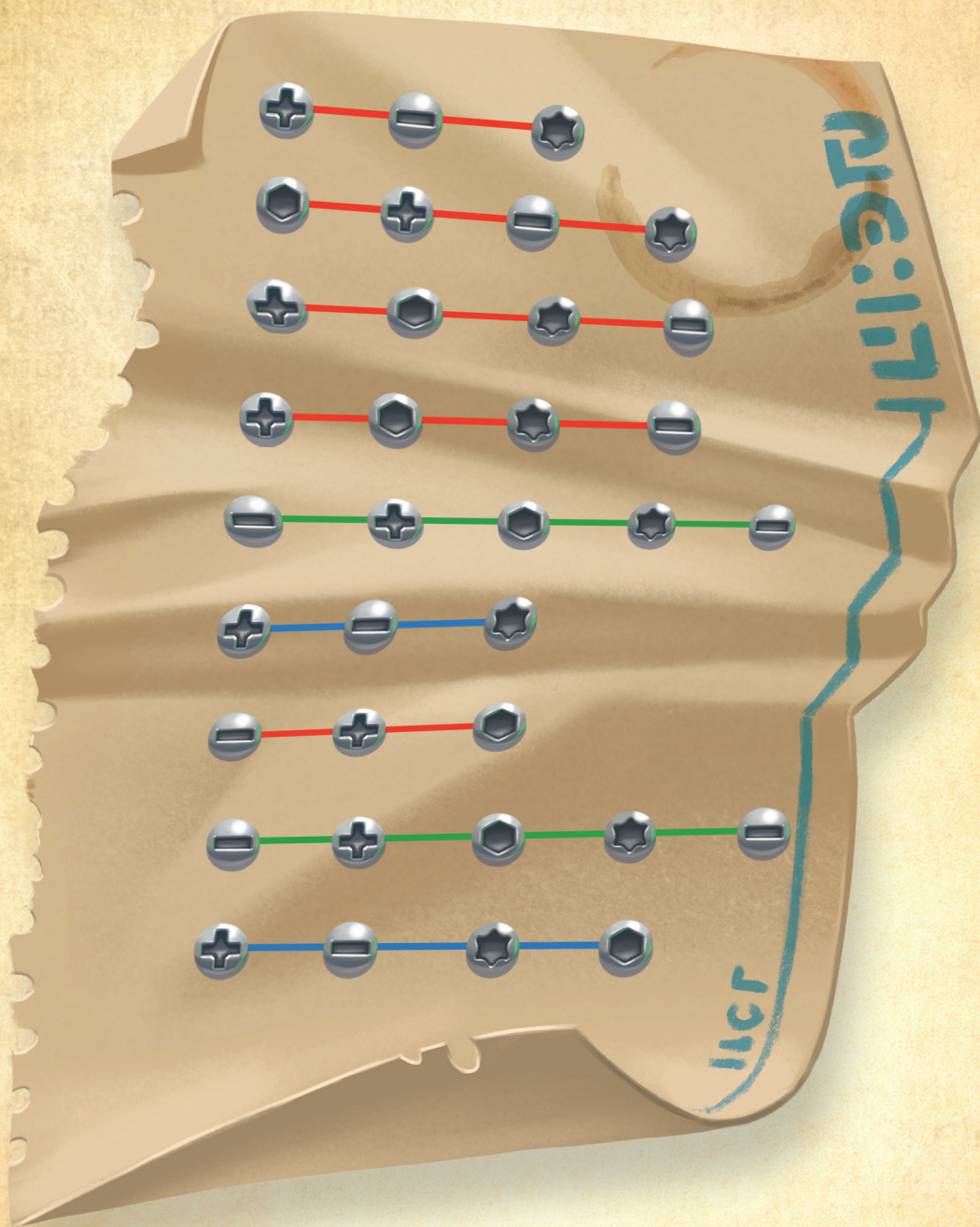
Uanset hvad skal motoren repareres. Desværre har du ikke det nødvendige værktøj, for slet ikke at tale om reservedele. Men så får du en idé: Klaus' barbersæt! Du skiller det ad på ingen tid. Det er genialt! Du har allerede samlet de første reservedele. Nu burde du kunne lave noget finmekanik.

Hvis bare du forstod det volapyk, der står i brugsanvisningen. Der står en masse om at vælge de rigtige **skruer**, hvilke ledninger der **forbinder** hvad. Et kompliceret diagram fanger din opmærksomhed.

Vend siden. Åbn nu låge 11!

Bag lågen finder du: 3 mysteriekort K1-K3

12. December

u er ret stolt over, at det lykkedes dig at finde nok reservedele til at få motoren til at starte igen. Okay, Klaus har ikke længere noget barbergrej ... men han overlever!

Snart passerer I en skiltepæl med flere skilte, hvoraf det ene viser 'Rum-p-plads'. "Vidunderligt," siger Klaus glad og sætter farten op. "Det er helt sikkert på ruten. Da jeg registrerede mig, fik jeg at vide, at det var et ideelt sted at holde pause."

Ud af øjenkrogen ser du en octopussian i nærheden, som vifter vildt med sine otte arme, men tiden er knap, og I har virkelig brug for at indhente de andre. Så I skynder jer forbi ham med et venligt nik. Der bliver måske tid til at hilse ordentligt på ham en anden gang.

I flyver ligeud i noget, der føles som en evighed, men rum-p-pladsen er ingen steder at se. Du begynder at spørge dig selv, om I alligevel skulle have talt med den octopussian, da en planet endelig dukker op foran jer. Klaus lander, og du stiger ud. Dette er ikke en rum-p-plads! I befinder jer i en tæt jungle. Luften er fugtig og tung. Du kæmper dig møjsommeligt gennem de høje planter, da du pludselig bliver omringet af barske krigere. De peger truende på dig med deres spyd.

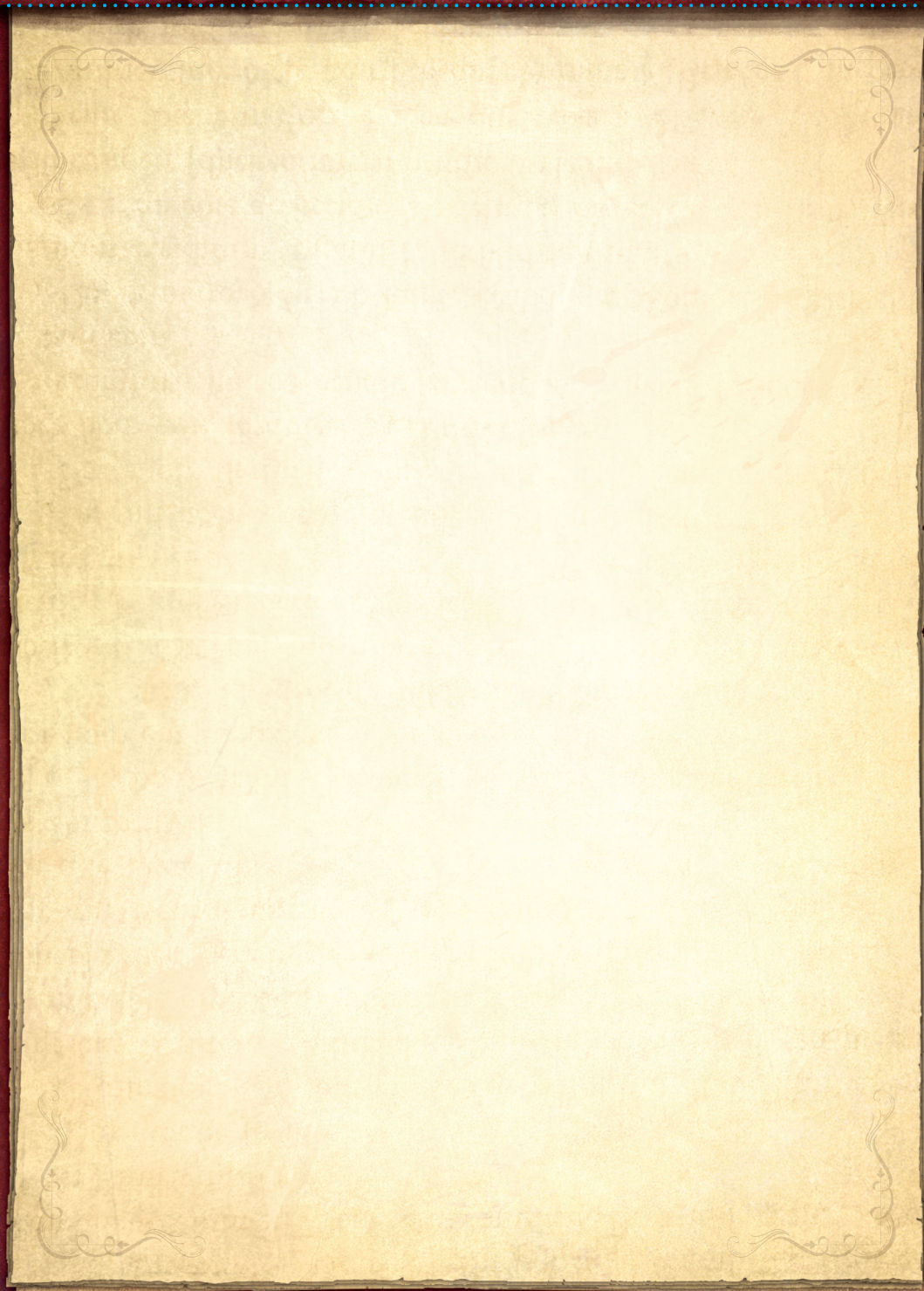

Krigerne taler ophidset til dig, men du forstår næsten ingenting. Det eneste, du kan konstatere, er, at situationen er alvorlig. Krigerne synes at insistere på, at du skal udføre en opgave, der involverer stentavler. De giver dig fire af dem og lader dig ikke ude af syne. Det er åbenbart meningen, at du skal gøre noget med dem ...

Åbn nu låge 12!

Bag lågen finder du: 4 mystiske genstande 'puslespil'

13. December

eldigvis gik det hele godt igen. Det er svært at forestille sig, hvad de krigere ville have gjort ved dig og Klaus, hvis du ikke havde løst gåden ... men pyt med det. Nu suser I tilbage i retning af skiltene i en utrolig fart. Det står klart for jer begge, at I var på den forkerte kurs før. Klaus træder på bremsen, da han nærmer sig skiltet. Octopussianen er der stadig og ser ud til at have ventet på jer.

"Hvis bare I havde talt med mig tidligere," hilser den jer lidt flabet. "Jeg ville have fortalt jer, at dette skilt er vildledende. Nogen har bevidst ændret det. Desværre er der ikke noget spor af gerningsmanden."

Da du kigger nærmere, kan du også se det: Skiltet 'Rum-p-plads' ser ud til at være blevet hevet ned og derefter sat fast i den nye position med tape.

Octopussianen forklarer hurtigt den rigtige vej til rum-p-pladsen. "Men hvis du spørger mig, har I ikke den mindste chance," siger den strengt. "De andre er alle fløjet igennem her for længe siden. I er helt klart de sidste!"

"Godt så", knurrer Klaus grumt, starter motoren og letter. Da octopussianen er ude af syne, vender han sig mod dig. "Hvis de andre snyder, så snyder vi også. Jeg skifter nu til navigation med rumspring, så jeg kan indhente den tabte tid."

"Navigation med rumspring?" spørger du forvirret. "Har denne gamle skrammelkasse noget så avanceret som det? Hvorfor har du ikke sagt det tidligere?"

"Dels fordi du ikke spurgte," mumler Klaus, mens han forlænger kontrolpanelet og rækker det til dig, "og dels fordi det, lad os sige, kun er tilladt i ... ekstraordinære tilfælde. Kom nu, du beregner kursen, og jeg flyver."

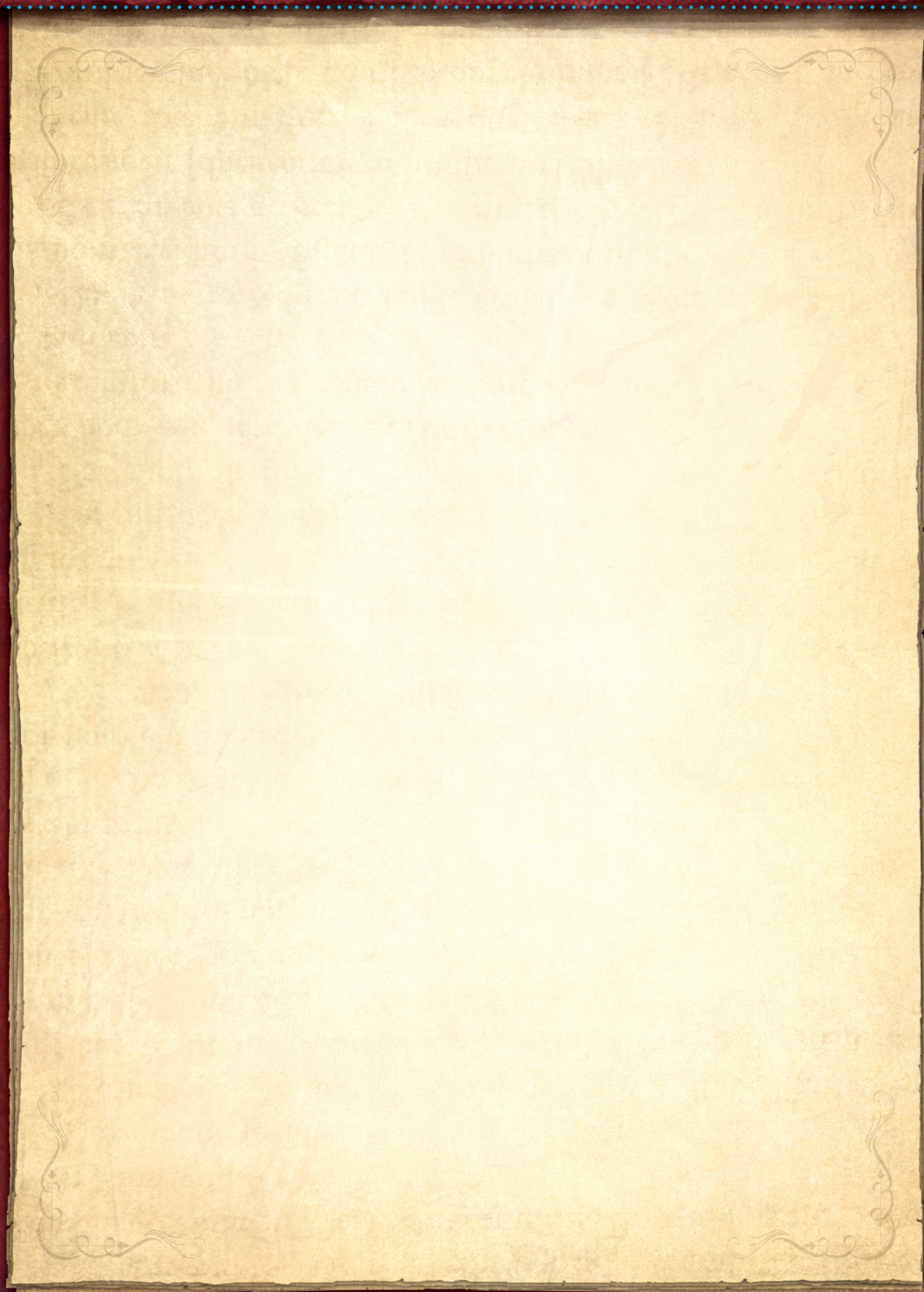
Riv forsigtigt denne og **den næste** side ud.

Åbn nu låge 13!

Bag lågen finder du: 3 mysteriekort L1-L3

14. December

laus smiler til dig: "Jeg sagde jo, at rumspring ville hjælpe os med at indhente det tabte." Så peger han skråt opad. "Det er rum-pladsen!"

Han skal til at flyve stejlt opad, da der pludselig, ud af det blå, bliver sænket rebstiger ned foran jeres forrude. En kraftig mand i uniform dukker op ved siden af rumskipet. "Stop øjeblikkeligt," brøler han til jer. "Vi har modtaget en rapport om, at dette rumskip muligvis ikke overholder sikkerhedsreglerne. Vi bliver nødt til at undersøge det nærmere. Indtil vi får et tilfredsstillende svar fra laboratoriet, er det forbudt for jer at rejse videre i rummet."

"Men ... !" råber du og Klaus i kor, men vagten løfter bare pegefingeren irettesættende og siger: "Sikkerhed er det vigtigste!" "Så peger han på rebstigerne: "Hvis I virkelig vil fortsætte jeres rejse nu, så fortsæt til føds og brug himmelstigerne. Bare sørg for at klatre den rigtige vej, ellers ender I måske andetsteds ... og Andetsteds er en ret skummel planet. Der har I ikke lyst til at tage hen, tro mig."

Helt forbløffet stiger du ud af rumskipet sammen med Klaus og ser på, mens manden flyver væk med det.

"Gad vide, hvem der sladrede om os!" siger Klaus og gnider sin ubarberede hage. Så stikker han hånden ned i sin jakke og rækker dig et teleskop. "Her, tag et kig. Det vil helt sikkert give dig en bedre idé om, hvilken rebstige vi skal bruge."

Vend siden. Åbn nu låge 14!

Bag lågen finder du: 2 mysteriekort M1/M2, 2 mystiske genstande 'papirclips'

øverst

Ikke synlig

T E L E S K O P

nederst

15. December

*N*æste morgen vågner du op ved siden af Klaus på rum-p-pladsen. I var så udmattede efter at have klatret op ad stigerne, at I lagde jer til at sove på to af parkeringspladsens bænke. Klaus snorker stadig sagte, og hans store mave hæver og sænker sig regelmæssigt. Igen bemærker du, at han har taget på, siden I mødtes i baren. At sidde bag rattet i lang tid og Toms madforsyninger har helt sikkert en effekt ...

Du kigger dig omkring og synes, du kan se jeres rumskib i den anden ende af parkeringspladsen. Det ser ud til, at det allerede er blevet tjekket og efterladt der af sikkerhedsvagterne. Du vækker hurtigt Klaus, og I går derhen sammen. I går et kort stykke langs en lav mur og derefter forbi en gammel campingvogn. Hvem har efterladt den her? Nu, i dagslys, ligner dette ikke længere en parkeringsplads - mere en stor skrotplads.

"Der er vores gamle skrammelkasse," råber Klaus og skynder sig hen til jeres rumskib. Der er en ny, skinnende sikkerhedsforsegling på nummerpladen. "Skønt! Jeg behøver ikke at få endnu et rutinetjek før i år 2398." Du, derimod, kan ikke helt dele hans glæde. "Klaus, hør her! Vi har et problem: Vi kan ikke komme ud herfra på denne måde!" Til højre, til venstre, foran og bagved rumskibet - vragele er stablet op overalt. Noget er endda landet på taget. I er fuldstændig spærret inde. "Hvad er det for en tåbe, der har gjort det?" udbryder Klaus irriteret. Den travle dag i går efterlod jer udmattede, og derfor må I have sovet ret dybt - nogen har kunnet fordele skrottet i fred.

Det ser ud til, at de andre deltagere i løbet har efterladt deres visitkort.

Der er ikke andet for, affaldet skal ryddes væk. Du smøger ærmerne op og tager målrettet fat i et stykke. Takket være den lave tyngdekraft er det lettere, end du troede. Snart hvirvler skrottet væk gennem luften.

Åbn nu låge 15!

Bag lågen finder du: 1 mysteriekort N1

16. December

Endelig er du tilbage i rumskibet med Klaus. I har forladt planeten og gør gode fremskridt. Pludselig dukker kaninens kane op foran jer. Klaus følger tæt efter. Kaninen kigger sig tilbage over skulderen, ser jer og sætter tempoet op. Så drejer den skarpt til venstre.

"Hvad sker der?" råber du chokeret, "ruten fortsætter ligeud, ikke til venstre!" "Måske kender han en genvej," siger Klaus. "Jeg holder mig til ham!" Inden du når at protestere, drejer han så skarpt, at du næsten bliver kastet ud af sædet. En planet kommer til syne, og kaninen sætter kursen mod den. Klaus følger ham som besat. Kort før landingen går det op for ham. "Åh nej, nej! Stop, jeg magter ikke det her!" Han bremser og forsøger at lave en U-vending, men uden held. I er allerede alt for tæt på, og kort efter lander I på planeten. "Det er en fælde! Jeg burde have vidst det. Nu sidder vi fast," råber Klaus.

"Hvad sker der?" spørger du og kigger nervøst ud ad vinduet. Det ser faktisk ikke så farligt ud udenfor. "Denne planet hedder WHAMARAM," forklarer Klaus og begraver sit stubbede ansigt i sine hænder. Han ser helt knust ud. "Hvad er det, der er så slemt ved WHAMARAM, Klaus?" spørger du forsigtigt. "Der er en meget, meget irriterende sang, der afspilles på WHAMARAM," får Klaus sagt, "og den spilles uafbrudt. Noget med jul. Denne onde planet kan ikke skade kaninen. HAN kan lide sangen."

Du kigger ud ad vinduet, og ganske rigtigt et stykke væk er jeres konkurrent kravlet op på sædet af sin kane og danser med ørerne vildt svingende til musik, som du ikke kan høre på grund af rumskibets lydisolerede vægge. "Hvorfor tager vi ikke bare af sted igen uden at åbne dørene?" foreslår du. "Det går ikke," svarer Klaus. "Vi bliver holdt fast på planeten af en kraftig trækstråle. For at deaktivere den skal man bruge en kode, og den har direkte at gøre med den her ... sang. Den eneste måde at finde ud af koden på er ved at gå ud og nynne højt med. Problemet er, at når du først er begyndt at nynne sangen, kan du ikke stoppe i månedsvis. Det er den grimme ørehænger nogensinde."

Klaus slår desperat på instrumentbrættet med sin håndflade. "Kaninen vidste, at det her ville blive et helvede for mig. Han fik mig involveret i det her med vilje. Men jeg vil ikke lade det ske for mig. Ikke igen!" Og med det tager han en pakke broccoli op af posen, smækker resolut døren i bag sig og barrikaderer sig i cockpittet. Nu er det din tur til at nynne ...

**Vend kortene, så alle tonerne er synlige.
Nyn "Last Christmas" stavelse for stavelse,
Du behøver ikke teksten,
men du skal kende melodien!
Placér dem korrekt, så tager vi snart af sted.**

Åbn nu låge 16!

Bagved finder du: 4 mystiske genstande "Julesang"

17. December

Du gjorde det! I ser planeten WHAMARAM forsvinde ud af syne i bakspejlet. Klaus trækker broccoli ud af ørerne, synligt lettet. Så kører han eftertænksomt sine fingre gennem sit stadigt voksende skæg. "Ved du, hvad klokken er?" spørger han.

Du kigger dig omkring efter et ur og opdager en række digitale tidsdisplays. De repræsenterer åbenbart de lokale tider i de forskellige tidszoner i galaksen. Eller det gjorde de i hvert fald engang. Flere af skærmene er ude af drift. "Er det virkelig vigtigt at vide, hvad klokken er?", spørger du. "Det er yderst vigtigt," svarer Klaus med eftertryk, "desuden flyver jeg allerede på dampene, og tankstationen lukker klokken ti. Du SKAL finde ud af, hvad klokken er."

Du sukker og prøver at finde ud af, hvad klokken ville være på de forskellige displays, hvis de ikke var i stykker. Du har ingen idé om, hvordan det skal give dig en indikation af, hvad klokken er der, hvor I er, men hvis du har lært én ting på din rejse med Klaus, så er det, at nogle gange skal man bare prøve, så skal resten nok falde på plads.

Der er endda et meddelelsesark over skærmene, måske hjælper det med opgaven:

Vend siden. Åbn nu låge 17!

Bag lågen finder du: 1 mysteriekort P1

- Hvert ur viser en hel time.
- Hvert tidspunkt fra kl. 1 til kl. 12 forekommer præcis én gang.
- De grønne dioder er stadig intakte.

18. December

u har på snedig vis afkodet og sorteret de digitale ure. "Utroligt!" siger du, "jeg har faktisk fået urene til at gå igen. Giv den gas! Det er på tide, at vi kommer hen til tankstationen!"

"Jeg er på vej," råber Klaus forfra. Faktisk er han allerede på vej med høj fart. I strejfer næsten en planet, da I flyver forbi, så hurtigt går det med jeres rumskib. I bakspejlet ser du nærmere på himmellegemet. Det ser ud til at være en isørken, skinnende og glat som glas. Er det pingviner på overfladen? Hvor sødt!

"Det her er Yetis hjemplanet," råber Klaus fra cockpittet. "Jeg kommer godt ud af det med ham, selv om han er vores konkurrent i løbet. Han er en flink fyr, som bruger det meste af sin tid på at sidde i sit rumskib og læse avis. Måske skal vi besøge ham, når det her er overstået."

"Hmm, ja, det lyder godt," svarer du drømmende. Denne isplanet ser på en eller anden måde magisk ud. Så lægger du mærke til lyset fra en stjerne, der reflekteres i isen ...

Åbn nu låge 18!

Bag lågen finder du: 2 mysteriekort Q1/Q2

19. December

I har lagt yetiens isplanet bag jer og er nu meget tættere på tankstationen. Kort før I når frem, blinker der pludselig grønne, røde og blå laserstråler gennem luften. I bliver beskudt!

"Hold fast," råber Klaus. Han forsøger at styre rumskibet gennem strålerne med en vild undvigemanøvre. Desværre uden held – en af laserne rammer bagenden af jeres skib. Alle kontrolдиодerne flimrer kortvarigt, så lyder der en forfærdelig lyd, som om batterierne blev flået ud af en robotdroide i fuld drift. Så går alle lysene ud.

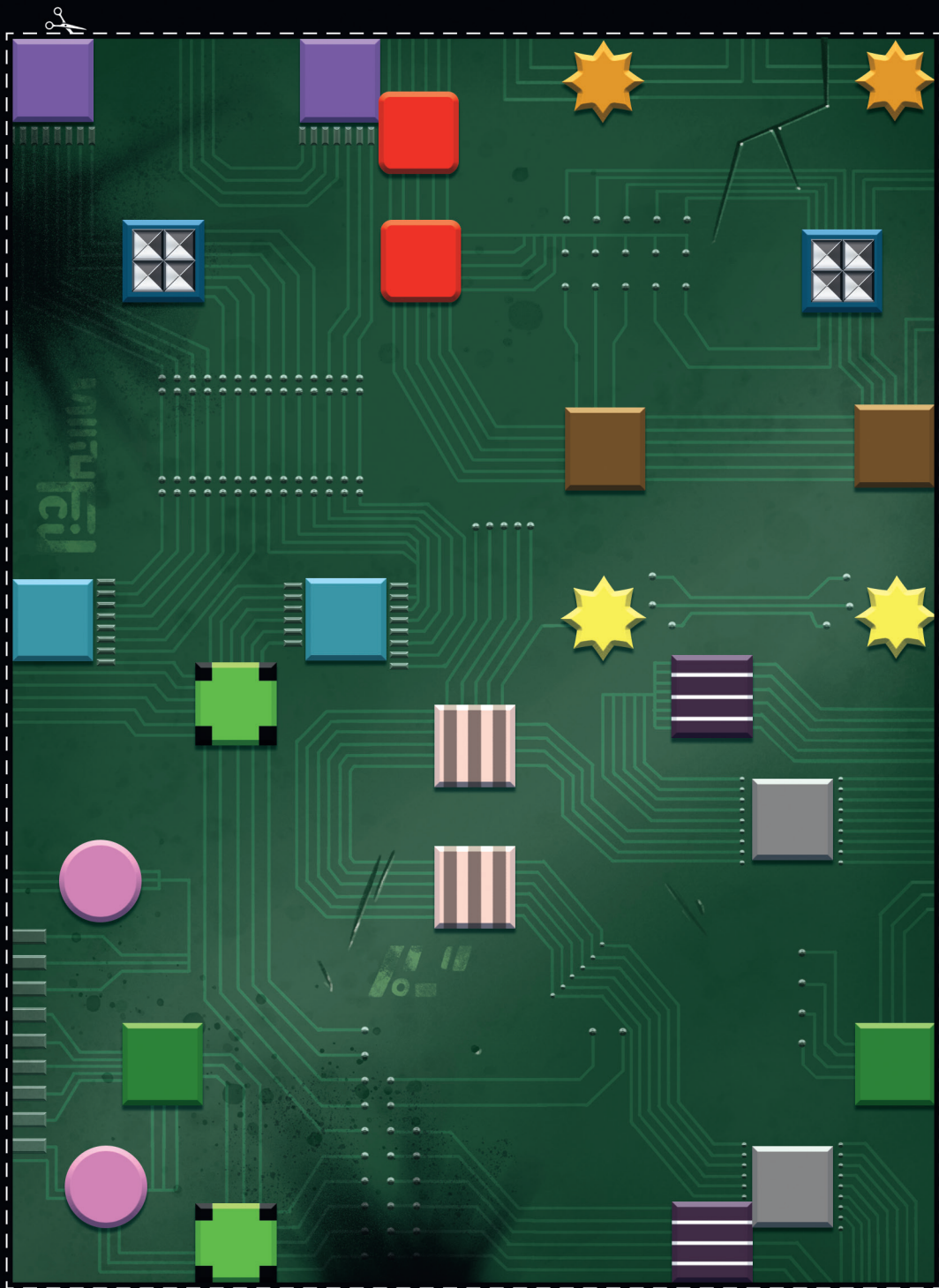
"Pokker tage det", udbryder Klaus, "Motorstoppet er totalt!" Han bander sagte og trækker noget ud af de sammenfiltrede kabler under styrepinden og rækker det til dig i det svage lys, der kommer udefra. "Her, tag bundkortet. Jeg er bange for, at det er stort set ødelagt. Vi bliver nok nødt til at kortslutte et par ting for at få det til at fungere igen. Jeg så en seddel ligge et sted med tekniske tips. Det vil helt sikkert hjælpe dig."

Tekniske tips? Du holder det brændte bundkort i dine hænder og spekulerer på, om det stadig kan bruges til noget. På den anden side lyder det logisk at kortslutte kontakter på bundkortet og følge instruktionerne. Du har gjort mere komplicerede ting i dette løb ...

Vend siden. Åbn nu låge 19!

Bag lågen finder du: 2 mysteriekort R1/R2

20. December

u læner dig tilbage i sædet, lettet og også lidt stolt. Du klarede det faktisk, selv om det var med ret primitive metoder. Det var tæt på.

Og det forbliver tæt på, for efter undvigemanøvren er I omsider løbet tør for brændstof. I når knap nok frem til tankstationen. Klaus udstøder et lettelsens suk og glider ned til pumpen. Sådan! Du stiger hurtigt ud og griber fat i pistolen, men der sker ikke noget. Der kommer ikke en eneste dråbe ud.

"Jeg er virkelig ked af det," mumler tankpasseren, der lige er kommet ud af sin kiosk. "For et kvarter siden købte en kunde det hele. Det hele! Jeg har aldrig set noget lignende. Han lagde en masse penge på disken og fik alt brændstoffet fyldt på dunke. Jeg var overrasket over, at han ikke fyldte et fartøj op. Men det kommer selvfølgelig ikke mig ved ...".

Klaus kigger på dig. "Sabotage!" siger han bistert. "Og jeg ville ikke blive overrasket, hvis det var den samme person, som skød laserstråler efter os før! Hvordan så han ud?" Tankpasseren trækker på skuldrene: "Jeg er ikke engang sikker på, om det var en mand eller en kvinde. Vedkommende havde frakken lukket helt til og hviskede bare stille og roligt. Undskyld!" "Hvad gør vi nu?" spørger du bekymret Klaus. "Der er ikke andet at gøre: Vi skal brygge vores eget brændstof! Det er ikke ligefrem raketvidenskab. Vi kan finde alt, hvad vi skal bruge, på hylderne i butikken. Jeg skal bare huske, hvilke ingredienser der skal blandes sammen ..."

Vend siden. Åbn nu låge 20!

Bag lågen finder du: 2 mysteriekort S1/S2

21. December

Tanken er fyldt til randen med det fineste "Kosmisk hjemmebryggede" brændstof. I er på farten igen – men motoren hakker og sprutter meget, og I begynder at spinne mere og mere. "Jeg må hellere lave en lille nødlanding derovre," beslutter Klaus. "Så kan maskineriet køle ned. Måske kan jeg lave et par justeringer på jorden, så motoren bedre kan håndtere den nye blanding."

Han styrer rumskibet mod den nærmeste planet, så godt han kan. Gennem vinduet ser du et glødende rødt landskab. Vulkanske bakker så langt øjet rækker. "Det forekommer mig, at stedet er ekstremt uegnet til afkøling af maskineriet," siger du. Klaus griner tørt. "Det kan du have ret i. Det her er Etna-Na, ildplaneten. Vi er nødt til at aktivere varmebeskyttelsesskjoldet så hurtigt som muligt, ellers smelter rumskibet væk under os. Desværre er de tre håndtag, der skal bruges til det, knækket af. Jeg har skåret erstatningshåndtag ud af træ, de må ligge et sted. Find håndtagene, og gå så tilbage til cockpittet og brug dem på de tre grønne områder! For at installere dem skal du forbore hvert hul – jeg har det perfekte værktøj til det.

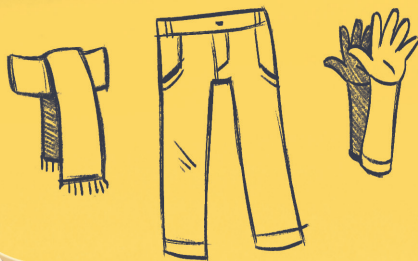
Pas på dine fingre (!), så du ikke kommer til skade! Derefter burde du kunne sætte håndtagene i med lidt kraft.

Du ser forvirret på ham. "Og hvad skal du så lave?" - "Mig? Jeg har hårdt brug for at styrke mig, før vi flyver videre," svarer Klaus og tager et af de sidste pølsehorn frem fra Toms pose med proviant. "Når du arbejder, skal du tage det af, der skal tages af," råder han dig med munden fuld. "Varmen er allerede begyndt at trænge ind gennem væggene. Du sveder tran her. Se at komme ud af det varme tøj!"

Du sukker og begynder at tage tøjet af. Klaus gestikulerer med pølsehornet i sin hånd. "Du skal ikke bare smide det hele på gulvet," råber han vredt, "det er ikke en svinesti! Hæng det hele pænt op på knagerækken!" Han peger alvorligt på en slags "advarselsskilt" på væggen.

Vend siden.

Opfør dig pænt,
hold det rent!

"Nu går han endelig fra forstanden," tænker du. Men et skænderi er det sidste, du har brug for lige nu, så du følger hans ordrer.

Åbn nu låge 21!

Bag lågen finder du: 1 værktøj 'tegnestift', 3 mystiske genstande 'håndtag', 3 mystiske genstande 'tøj'

22. December

eldigvis lykkedes det jer at aktivere varmeskjoldet og forlade Etna-Na. Og selv om du næppe troede det muligt, ser Klaus' tuningsforsøg faktisk ud til at have båret frugt. Jeres rumskib klarer sig meget bedre med det nye brændstof, og I flyver næsten problemfrit.

Pludselig dukker den blege dames varmluftsballon op foran jer. "Se på Elfine," hvæser Klaus med sammenbidte tænder. "Det skulle ikke undre mig, om hun skød på os og derefter købte brændstoffet for næsen af os." "Elfine?" spørger du forvirret. Du var ikke klar over, at Klaus var på fornavn med konkurrenten. "Ja, Elfine. Du kender hende sikkert kun under hendes dæknavn: Tandfeen!" Pludselig går det op for mig. Den prangende hat, den tandformede luftballon! Selvfølgelig er hun tandfeen.

"Deltager hun i Le Monde-løbet?" spørger du lidt overrasket. "Ja, selvfølgelig," svarer Klaus.

"Elfine kan godt lide at deltage i alt, hvad der giver hende lidt afveksling fra hendes smagløse job. Hver gang et barn mister sin første tand,

skal Elfine komme med en gave. Tænk på, hvor besværligt det er! Købe gaver, pakke gaver ind, flyve til børnene, vente til sent om aftenen, når alle sover, aflevere gaven og så tage hjem igen ...

superstressende! Man bør undersøge tingene ordentligt, når man vælger en karriere, det er alt, hvad jeg kan sige. Okay, nu er vi næsten på niveau med ballonen. Jeg tager mig af hende!"

Vend siden.

Klaus læner sig afslappet ud ad sidevinduet og konfronterer tandfeen med sin mistanke. Men hun er synligt chokeret. Hun havde intet at gøre med hverken laserstråleangrebet eller brændstofhændelsen. "Men", tilføjer hun og basker med øjenvipperne, "jeg har måske observeret noget interessant ... Hvis I hjælper mig med at pakke gaven til det næste barn ind, så har jeg måske nogle nyttige informationer til jer."

"Giv mig den," siger Klaus uden tøven, og Elfine rækker ham gaveæsken, båndet og et stykke pergament.

Åbn nu låge 22!

Bag lågen finder du: 2 mysteriekort T1/T2, 2 mystiske genstande 'gavebånd', 1 mystisk genstand 'pergament'

23. December

Elfine takker mange gange for den smukt indbundne gave og læner sig så hemmelighedsfuldt frem: "Jeg vil ikke anklage nogen uden grund," siger hun, "men da jeg fløj forbi tankstationen tidligere, var der en kane parkeret foran den ..."

Klaus kigger på dig. "Kaninen!" siger I på samme tid. "Jeg vidste det!" råber Klaus og sætter rasende fart på rumskibet. Han presser jeres flyvende skrotbunke så hårdt, han kan, og ræser af sted, som en galning. Yetien på kedlen og kaninen på sin kane dukker op foran jer. De suser rundt om ringene på en stor planet. "Det her er den sidste del af løbet," råber Klaus og sætter også kursen mod ringene. Da I når frem, synes et stærkt træk at påvirke jeres rumskib. I bliver hurtigere for hvert sekund, og I flyver i cirkler rundt om planeten. Det samme sker for jeres konkurrenter. På et tidspunkt bliver farten for meget for Yetien, og med et "hvæs" kaster den ham af banen. "Jeg er uuuuuude," råber han til jer, mens han flyver væk. Snart er kun én konkurrent synlig.

"Nu er der kun ham og os tilbage," knurrer Klaus og retter blikket mod de flagrende ører på kaninen, der flyver lige foran jer. Rotationerne bliver snævrere og snævrere, hastigheden er svimlende. Hele rumskibet knirker og ryster mere og mere voldsomt.

"Ok, nu bliver det rigtig svært," råber Klaus og kaster en gummigenstand til dig. "Hvad er det, Klaus?" spørger du, mens du rasler rundt i sædet. "En gør-det-selv-airbag", råber Klaus. "Desværre var disse tingester ikke tidligere installeret som standard, så passagererne skal selv tage sig af dem i en nødsituation. Det er bedre at være på den sikre side!" Mens du febrilsk forsøger at gøre gør-det-selv-airbaggen klar til brug, bliver I trukket ned på planetens overflade af en hvirvelstrøm.

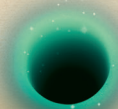
Vend siden. Åbn nu låge 23!

Bag lågen finder du: 1 mystisk genstand 'gør-det-selv-airbag'

Protokol for aktivering af gør-det-selv-airbag

1. Åbn hullet.

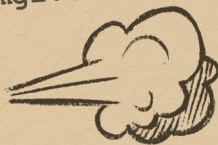

2. Indsæt airbaggen, og hold den
godt fast!

Den må under ingen omstændigheder
falde ind i hullet.

3. Aktivér luftstrømmen,
og fyld airbaggen, indtil der
er behov for yderligere
handling. Vær opmærksom på
dine omgivelser.

24. December

*L*ige før I når frem til planeten i centrum af ringene, sker det uundgåelige: Jeres rustne rumskib, der er fyldt med hjemmebrygget brændstof, kan ikke længere modstå kræfterne og falder simpelthen fra hinanden. Du suser gennem luften med den hjemmelavede airbag presset tæt ind til kinden. Med et voldsomt BUMP rammer du jorden lige ved siden af Klaus. Du ser dig lidt omtåget omkring. I er på kanten af et stort krater, og du kan se på skiltene, at det er en genvej.

"Den, der flyver derind, lander på Jorden — lige i tide til at holde julefesten," hører du pludselig en kold stemme sige. Kaninen — selvfølgelig! Han er kravlet ned fra sin kane, som bizart nok stadig er helt intakt, og kigger på vraget af jeres rumskib med krydsede poter. "Uden fartøj har I ikke længere en chance for at vinde," siger han. "Og det betyder, at julen er MIN! KUN MIN! Og også den bedste sang af alle!"

"Aflød hans opmærksomhed" hvisker Klaus til dig, så det næsten ikke kan høres. "Få ham i tale — jeg har en plan!"

"Øh, hvilken sang taler du om, kanin?" siger du og forsøger at lyde forvirret. Kaninen kigger på dig, som om du er ekstremt langsom i opfattelsen. "Jamen, 'Last Christmas' selvfølgelig!" svarer han. Ud af øjenkrogen ser du Klaus kravle rundt i krateret på alle fire. Nu forstår du, hvad han er ude på; han vil kapre kaninens kane!

Kaninen er nu i fuld gang: "'Last Christmas' er den bedste sang siden Big Bang" siger han begejstret. "Og den var altid tiltænkt mig. Drengene fra WHAM havde faktisk komponeret en sang om en kanin, og bare fordi en eller anden pladeboss mente, at der var flere penge at tjene på julen, ændrede de hurtigt på sangen. Det blev klart for mig: Hvis jeg vil have sangens sande betydning tilbage, er jeg nødt til at kontrollere julen. De andre idioter i løbet var ikke seriøse konkurrenter for mig.

I var derimod af en anden støbning, så jeg var nødt til at finde på noget. Men det krævede en del planlægning ... lidt manipulation her og der, rod med jeres motor, ændre et skilt, rumskrottet ..." - "Var det alt sammen dig?" spørger du og lader, som om du er imponeret og smigrer kaninen for at distrahere ham. "Ja, selvfølgelig. Det og meget mere. I kæmpede bravt, men I må indrømme, at jeg simpelthen var genial!"

Klaus vinker til dig. Med et sprint løber du hen til kanen og hopper op på sædet ved siden af ham. "Virkelig genialt!" råber Klaus til kaninen. "Men julen er stadig vores!" Han styrer kanen op i krateret, og med et dristigt spring falder I ned i det mørke hul. Det sidste, du hører, er kaninens vanvittige hyl af raseri.

Åbn nu låge 24.

Bag lågen finder du en sidste gåde.

Løs gåden, og læs derefter afslutningen.

Afslutning

Jeres tur gennem det mørke krater synes ikke at have nogen ende. "Vi kommer aldrig frem til Jorden," tænker du desperat - og så begynder du pludselig at se lyset. Et snedækket landskab dukker op foran jer, en nåleskov i udkanten af en lille bebyggelse. "Klaus, pas på! Grantræerne!" råber du, men det er allerede for sent. Piloten strejfer nogle af træerne med kanens meder og skærer toppen af dem. Så følger en spektakulær nødlanding, hvor Klaus bliver katapulteret i en høj bue fra vognsædet og lige ned i skorstenen på et nærliggende hus. Du lander i en bunke sne.

Du sukker og ser på de skader, I har forårsaget under landingen. "Det er en skam med de smukke træer," tænker du og leder efter noget på kanen, som du kan binde de knækkede grene fast med - bare for at få dem til at se mindre beskadigede ud. Mellem kasserne i kanen finder du et par lyskæder. De burde kunne bruges, i hvert fald indtil videre.

Lidt senere går døren til huset op, og Klaus kommer ud. Han er iført en helt ny rød badekåbe. Du kigger overrasket på din pilot. Han har forandret sig så meget, siden I mødtes i baren. Den spinkle fyr er blevet en buttet, rødmosset mand med et tykt, hvidt skæg. Det klæder ham slet ikke. "Ejeren af huset gav mig kåben. Mit tøj var revet i stykker og helt dækket af sod," råber han til dig. "Dejligt, ikke? Til gengæld gav jeg ham et par små ting, som jeg stadig havde i mine hænder. Peberkager fra Amikeco og den slags!" Da du hører disse ord, kommer du til at tænke på noget: "Der er mere slik fra Amikeco i kanen," siger du. "Og også andre ting fra de forskellige stop i løbet. Kaninen tog noget fra alle steder!" Du forventer tavst, at Klaus øjeblikkeligt kaster sig over godterne, men han overrasker dig: "Ved du hvad?" siger han eftertænksomt.

"Nu hvor vi har vundet løbet, er jeg i lidt af et gavnulidat humør. Lad os give det her væk! Vi kan fordele det til de nærliggende huse. Ellers vil det gå til spilde." Og det er præcis sådan, I gør det. Da I er sluppet af med alt, kigger du på Klaus: "Hvad nu?" - "Ja, hvad ellers?" svarer han og griner: "Toms Bar, selvfølgelig!"

Lakket være turbokanens hastighed åbner du døren til baren kort tid efter. Et torndende bifald hilser jer velkommen. Rummet er propfyldt. Alle rejser sig og hepper på jer. I går gennem en række gratulantter hen til baren, hvor Tom uden at spørge stiller en dobbelt Yippi-Ta og en stjernesnake på disken.

"Fantastisk præstation, I to!" siger han.

I smiler til hinanden og skaler sammen. Tom nikker i retningen mod en gæst to pladser væk. Det kan ikke passe! Det er kaninen. Det lykkedes ham faktisk på en eller anden måde at komme tilbage til baren på en af stumperne af jeres ødelagte runskib. "Med al respekt," siger Klaus med oprigtig anerkendelse i stemmen, "du er virkelig ret talentfuld, lille fyr!" Kaninen kigger på jer, snøfter og siger ynkeligt: "Jeg ville så gerne holde jule!"

"Åh, kannin," siger Klaus og lyder næsten kærlig. "Hvad med at du holder påske i stedet for fra nu af? Det er også en dejlig fest!" Kaninen tørrer tårerne ud af øjnene, nikker tappert og siger: "Okay!"

Du giver ham de allersidste chokoladekugler fra Amikeco, som du finder i din bukselomme. Desværre er de blevet bløde under mellemlandingen på Etna-Na og er lidt deforme. De ser lidt aflange ud nu, men er bestemt stadig gode ... Kaninen takker høfligt: "Det er pænt af dig. Jeg vil lægge dem til side indtil påske og så spise dem for at fejre højtiden. Jeg skal nok gemme dem godt, så der ikke er nogen, der spiser dem for næsen af mig ..."

